

[Arbejdsministeren]

optagelser, hvis vi får en afklaring af, hvem der skal underrettes herom og på hvilket tidspunkt, og af, hvordan man forholder sig, hvis det ønskede materiale eller oplysninger indeholder fabriktionshemmeligheder eller oplysninger af væsentlig økonomisk betydning for virksomheden.

Hr. Tommy Dinesen stillede spørgsmålet, hvorfor der ikke i forslaget er medtaget nye bestemmelser om Arbejdsmiljøfonden og sammensætningen af dens bestyrelse. Jeg kan bekræfte, at der har været ønske om en sådan ændring, men efter min opfattelse var dette ikke tilstrækkelig gennemarbejdet til, at jeg ville tage ansvaret for på nuværende tidspunkt at fremsætte det som lovforslag her i Tinget. Men det er naturligvis noget, som vi har til hensigt at vende tilbage til ved passende lejlighed.

Hr. Glistrup gjorde opmærksom på, at der sker meget i dansk erhvervsliv i øjeblikket. Der er meget stor omskiftelighed, der er mange nye materialer, og det giver naturligvis vanskeligheder både for ledelse og for medarbejdere. Derfor er det nødvendigt at tage arbejdsmiljøspørgsmål alvorligt.

Det er også nødvendigt at have et effektivt arbejdstilsyn. Hr. Glistrup satte spørgsmålstegn ved værdien af straffesystemet i vores arbejdsmiljølovgivning, og efter min opfattelse er det heller ikke det væsentlige i vores bestræbelser for et bedre arbejdsmiljø. Jeg er overbevist om, at det, der først og fremmest er behov for, og det, der først og fremmest giver effekt, er viden, forskning og formidling af denne viden. Det er motivering af såvel ledelse som medarbejdere på den enkelte virksomhed til at beskæftige sig med arbejdsmiljøspørgsmål og til at være opmærksomme på disse spørgsmål i hverdagen. Jeg er overbevist om, at det er langt den vigtigste del af det arbejde, vi udfører for at få et bedre arbejdsmiljø; men som der står i Balles Katekismus, er menneskenes børn ikke så gode, som de burde være. Det gælder desværre også kredsen af arbejdsgivere. Der er åbenbart også i denne kreds personer, over for hvem det er nødvendigt at have et straffesystem. Det har vi så i lovforslaget. Vi har et kontrolsystem i forbindelse med vores arbejdstilsyn, og det kan vi ikke undvære, og derfor skal det naturligvis fastholdes.

Flere udførere har været inde på spørgsmålet, hvem det egentlig er på virksomheden, som

er ansvarlig for overtrædelser efter det forslag, som er fremsat her.

Nu er jeg jo ikke jurist, og jeg skal ikke forsøge at give en udtømmende juridisk definition, men efter en almindelig lægmands betragtning ville jeg beskrive det på den måde, at det, vi sikrer med lovforslaget her, er, at den person i ledelsen, som har det reelle ansvar for overtrædelse af arbejdsmiljøloven, også er den person, der kan straffes herfor, uanset hvilken stillingsbetegnelse der er på den pågældende persons visitkort.

Endnu en gang tak for den positive modtagelse, og jeg står naturligvis til rådighed med uddybning, besvarelse af spørgsmål osv. i Arbejdsmarkedsudvalget som sædvanlig.

Glistrup (FP):

Når man inden for de af forretningsordenen tildelte taletider skal klare en gennemgang selv af et så forholdsvis overskueligt forslag som det foreliggende, siger det sig selv, at man ikke kan få alle nuancer med i formuleringerne. Jeg var i og for sig derfor glad for, at arbejdsministeren i de betragtninger, som han fremførte om straffesystemets placering inden for arbejdsmiljølovgivningen, faktisk i hver eneste af de vel 15–20 sætninger, han brugte på det område, gav et godt supplement til det, som Fremskridtspartiet mener. Det er noget, som vi for hver eneste sætning vedkommende i det afsnit af arbejdsministerens tale fuldt ud kan tilslutte os.

Men da arbejdsministeren også har begrænset taletid, håber jeg, at jeg kan fortsætte stafetløbet på den måde med at sige, at så bliver følgen af, når man giver straffen den mere tilbagetrukne placering, som arbejdsministeren var inde på i forhold til det, som man oplever fra medierne, specielt fra Socialdemokratiets side, er forholdet det, at man må gøre sig klart, at straffesystemets placering for det første skal være baseret på, at de, der skal straffes, virkelig har gjort sig skyldige i noget, hvor de med arbejdsministerens ord ikke har været – eller Balles Katekismus var det vist, det kan være det samme – så gode, som nu engang menneskenes børn burde være. Så altså at man ikke straffer folk, der faktisk ikke kan gøre for det, som de har foretaget sig. Dernæst at man passer meget på, når man alligevel ikke kan overskue det hele i den malstrøm af udviklinger, der er på danske arbejdspladser i øjeblikket, ikke at fortabe